



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvum Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisque Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

ix. De irregularitate ex morbo, vel infirmitate corporis proueniente.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13883

poſſit ad altare, iure naturali impeditus eſt. Item ſi nullo modo pedibus ſuis ſtare poteſt, iure naturali impeditus eſt; ſi vero ſtare poteſt, aut accedere ad altare, & ita claudus natus eſt, vel ſine culpa ſua ſic factus eſt, ſi non pariat notabilem deformitatem, ex cauſa vrgenti diſpenſari poteſt, dum modò talis ſit defectus, vt ſine baculo, aut ligneo pede ad altare accedere queat. Sienim altaris ſcalas per ſe aſcendere ne queat irregularis eſt, c. Nullus Episcopus, de Conſecr. diſt. 1. & ibi glo. in verbo, cū baculo, & eadem glo. in cap. ſi quis in infirmitate, diſt. 55. Summa Piſanella, in verbo, vitiatuſ corp. §. virum claudus Angelica, verbo, corpore vitiat, num. 3. S. Anton. 3. par. tituſ. 29. de Irreg. c. 5. Sylueſt. verbo, corpore vitiat, quaſt. 5. Tabiena, eod. §. Primo, in fine. Nauar. in Man. cap. 27. nu. 199. Simon Maiol. lib. 1. de irreg. cap. 18. num. 2. Iacob, de Graſſ. lib. 4. cap. 27. num. 44. Tolet. lib. 1. cap. 25. & Henriquez lib. 1. ca. 8. §. 1. Cum religioſis vero, falſo docet Hoſt, quem referat ſequitur Aſtenſis, par. 2. li. 6. tit. 21. quaſt. 2. & Roſella verbo, vitiatuſ corp. Maiol. lib. 1. cap. 18. num. 3. poſſe Episcopum diſpenſare, vt cum pede ligneo celebrent, ex Sylueſt. verbo, Vitiatuſ corp. q. 10. Non ſunt tamen irregulares ij, qui habent crura diſtorta, cūm veſtituſ tale corporis vnum commodè tegere poſſit.

24. *Quoad Defectum ſexus*, Conſtat hunc facere irregularem, maxime ſi ſit Hermaphrodituſ, ſeu Androgymuſ, c. Si teſtes, 4. quaſt. 2. & 3. §. Hermaphrodituſ, & ibi Archid. & gloſ. Sin vero magis vergat in ſexum femineum, * nec characterem ordinis ſuſcipit, cum ſit incapax ordinis; Vnde Chriſtuſ B. Virginem omnium Sanctiſſimam ad ordines non eligit: Immo mulier adeo excluditur a miniſterio ordinum Sacrorum, vt nec celebranti ſeruire poſſit vt gente neceſſitate, ex Archid. in c. Hoc quoque, de conſecr. diſt. 1. Maiol. lib. 1. de irreg. c. 28. num. 6. prohibetur enim accedere ad altare, vt preſbitero miniſtreſ, ca. 1. in fine, de cohab. Cleric. Si vero magis incaleſcat in virum, quam in feminam, ſi ordinem ſuſcipit, imprimitur character, ſed perpetuo ſuſpendi poteſt ab ordinum executione. Si vero incaleſcat aequè ſexus virilis, & muliebris, recipere non poteſt characterem, quia nec vir, nec femina dici poteſt Summa Aſtenſis, par. 2. li. 6. tit. 26. in fine. S. Anton. 3. par. tituſ. 29. de irreg. cap. 6. §. Hermaphrodituſ. Nauar. in Man. ca. 27. num. 203. verſic. Decimo quinto, Iacob. de Graſſ. lib. 4. cap. 27. num. 49. Sebaſt. Medicus, par. 2. tit. 9. quaſt. 32. Toletuſ lib. 1. cap. 25. Maiol. lib. 1. cap. 27. numer. 3. & Henriquez lib. 1. de irreg. c. 8. §. 6. Tabiena, verbo, corp. vitiat, num. 5. in fine. Vivald. num. 136.

26. *Quoad Diſpenſationem in hiſ omnibus irregularitatibus*, etſi Gloſ. in cap. Significauit, in verbo Noſtra, de corpore vitiat. & Hoſtieuſ. in Summa tit. eod. & Aſtenſis par. 2. li. 6. tit. 21. quaſt. 5. Tabiena, in verbo, corpore vitiat. §. Primo, Sylu. eod. q. 10. Villadiego de Irreg. col. 49. & Maiol. lib. 1. de irreg. cap. 14. num. 15. velint Episcopum poſſe in iſtis diſpenſare; Alij tamen vt Innoc. in d. c. ſignificauit & ibi Panorm. num. 2. & Staſyl. de literis gratiar. & iuſtit. par. 2. fol. 139. Nauar. in Man. cap. 27. num. 200. verſ. octauo dico. Martin. Ledefm. 2. 4. quaſt. 26. art. 2. tra. de irreg. Couar. in Clem. ſi ſuſtoſuſ, par. 1. initio Relect. num. 7. de homicid. Gregor. de Valentia Tomo 4. diſp. 7. Quaſt. 19. Puncto 3. §. 2. Coſmuſ Philarchuſ de officio Sacerd. par. 1. lib. 4. cap. 8. Alphonſ. Vivald. Traſt. de irreg. num. 174. Sebaſt. Medic. par. 2. tit. 9. quaſt. 32. & Henriquez li. 14. c. 8. §. 2. & §. 4. reſt. docent ſolum Papam diſpenſare; immo Staſyl. & Couar. docent, Papam rariſſimè diſpenſare in hac irregularitate proueniente ex vicio corporis, maxime quando eſt aliqua apparens, manifeſta & notabilis difformitas. Poteſt tamen Episcopus, quando reſ eſt dubia, iudicare quid defectuſ, vel difformitas ſit talis, vt irregularitate inducat. Quod vero in d. c. ſignificauit, dicitur, *Auctoritate noſtra fretuſ, & tua*, quaſi inde inferri velint, poſſe Episcopum auctoritate etiam ſua diſpenſare in hac irregularitate, ex Panorm. ibi, num. 2. & Couar. cit. intelligitur de diſpenſatione Episcopi auctoritate Apoſtolica praſtitita, ac ſibi delegata, Quaſi diceret, *auctoritate noſtra*, ſubintellige, & per conſequens, *tua*, & ideo tibi commiſſa, quia etiam *tua* dicitur, quia nec alij committere poteſ, vt

exponit Panorm. Vnde, ſalluntur qui docent poſſe Episcopum diſpenſare cum Religioſo, immò poſſe ſuperiorem, ſi defectuſ poſt profeſſionem acciderit, vt clauduſ celebrat cum pede ligneo, vt ex dictis conſtat, nec vilo modo in praxi ſequenda eſt eorum opinio.

De irregularitate ex morbo, vel infirmitate corporis proueniente. Cap. IX.

S P M M A R I V M.

- 1 Irregularitates ex morbo, vel infirmitate corporis prouenientes quatenus ſint.
- 2 Morbuſ, aut infirmitaſ, quaſ horrorem, deformitatem, aut ſcandalum generat, irregularem efficit.
- 3 Capitiſ dolor, ſeu vertigo, quando irregularitate inducat.
- 4 Febreſ continuat, & vehementer patient, an, & quando irregulariſ cenſenduſ.
- 5 Morbo Gallico, aut alio contagioſo laborant, quādo irregulariſ ſit.
- 6 Capilli, aut barba carent, an, & quando irregulariſ ſit, iudicio Episcopi relinquuntur.
- 7 Leproſuſ, nec ad ordines aſſumi, nec vt inter alioſ celebret admitti debet.
- 8 Leporam habenti beneficiuſ Parochialeſ ſuperuenient alij quem beneficio non priuat.
- 9 Scabies multa, & iugis irregularitate inducit, & ex qua cauſa ut plurimum naſcitur.
- 10 Paralyticuſ nec ad ordines promoueri, nec promotuſ leſeſcipiſ miniſtrare debet.
- 11 Morbuſ caducuſ, ſeu [Comitialiſ] irregularem efficit, & unde ſic dictuſ ſit.
- 12 Morbuſ caducuſ an ceſſauerit, quando cognosci poſſit.
- 13 Morbuſ omniſ apparens, & incurabiliſ irregularitatem inducit.
- 14 Demoniacuſ, & Energumenuſ, irregulariſ eſt, & proſeſtuo a ſuſceptiſ, & ſuſcipiendiſ ordinib. excludit.
- 15 Vinuſ bibere, aut retinere non valent, ad Sacerdotiuſ promoueri non poſſent.
- 16 Miſſa Sacrificiuſ, in ſola panis conſecratione, etiam ſi Papae diſpenſatione, adminiſtrari nequit.

Varias Irregularitates, ob motbum, & infirmitatem corporis prouenientes enumerat Simon Maiol. lib. 1. de Irreg. Nam irregulares ait eſſe, qui frequenter capitiſ dolorem patiuntur, vt lib. 2. cap. 23. Idem docet de ijs, qui chigram in manibus aut podagram pedibus patiuntur lib. 2. cap. 21. Idem de illiſ aſſerit, qui peſte, vel morbo aliquo contagioſo laborant, lib. 2. cap. 20. Et etiam qui morbo Gallico laborant irregulares eſſe tradit lib. 2. ca. 16. vbi etiam idem tradit de eiſ, quibus capilli capitiſ in totum exciderint, vel barba, ex toto excidit ob ſalciam, vel leproſum, citans ad hoc cap. Sacerdoteſ, diſt. 10. Immo etſi capilli exciderint a barba ob morbum, vel cauſam, irregulartatem contrahi docet. Quae tamen omnia promouendi & abſque dictione, aut iuriſ expreſſione aſſeruntur; In iure namque expreſſum non eſt, praedictos irregulares eſſe; quare reſ aliter, a nobiſ explicanda erit; id quod clarioris doctrine cauſa in ſequentibus diebiſ praſtandum eſt.

Primo, ſiguit Regula comuniſ eſt, quam tradit S. Tho. 4. diſt. 9. art. 4. qu. 3. ad 3. & 3. p. qu. 82. art. vi. ad tertium morbuſ, aut infirmitaſ, quaſ horrorem, deformitatem, aut ſcandalum generat, & promotionem, & ſuſceptiſ ordinum executionem impedit; Item ſi morbuſ inducit ineptiam, vel impoſſibilitatem ad vſum ordinuſ, tunc eorū morbo laborant naturali iure ad ordines impedituſ eſt, quod

non nisi in iure expressum sit. Ratio est: quia necessarium non fuit in iure exprimeretur, quoniam sic laborantes iure naturali impediti sunt; Quia enim irregularitas iure Canonico inducta sit, & consequenter auctoritate Papae dispensabilis: sicut ij, qui iure naturali impediti sunt ob aliquem corporis defectum, & inhabiles profus ad usum ordinum, irregulares non sunt, sed iure naturali impediti, in quibus nec Papa dispensare valet, vt verbi gratia mutus, vel lingua carens; aut vna, vel vtraque carens manus aut qui crucibus, vel pedibus priuatus est, ita, vt ad altare accedere non possit, vel ibi stare: ita planè morbus ineptum reddens ad ordinum usum, iure naturali laborantem impedit, ita vt nulla in eo dispensatio esse poterit, quamdiu tale impedimentum durat, & hoc, quamuis in iure nihil fuerit expressum. Ex qua regula colligitur, quodnam ad inducendam irregularitatem sufficiens sit impedimentum, & quid de morbis a Maiolo positis sentiendum sit.

Secundo, Capitis dolor, siue vertigo, si inducat periculum celebrandi, vel omnimodam impossibilitatem, tunc iure naturali impedimentum est ad ordines, vel suscipiendos, vel susceptos exercendos, quamuis nihil in iure expressum sit; vbi verò quis in totum liberatur, nulla testat irregularitas, quo sensu intelligendus est Iacobus de Grassi, lib. 2. cap. 27. num. 48.

Tertio, Qui patiuntur febres continuas, & tam vehementes, quae mentis alienationem inducunt, aut Podagram, vel Chiragram, quae manuum aut pedum usum ita impediunt, vt nec Sacramentum tractare, nec ad altare stare valeant, durantibus morbis istis, iure item naturali impediti sunt ad ordines sumendos, vel exercendos; cessantibus autem huiusmodi morbis, cum nullum sit impedimentum, nulla est irregularitas, quia nihil de istis in iure expressum est. Qui verò iam promotus esset, non excluditur ab omnium ordinum administratione, sed eorum tantum, qui impediunt Chiragra vel podagra exerceri non possunt, ex Maiolo, lib. 2. cap. 21. numer. 2. Quae verò de febris diximus, de continua intelligenda sunt; in febris enim leuibus, autem Quartanis, quae sua habent quietis intervalla, nihil obstat, quo minus quis promoueri possit, si liberum usum corporis permittant, ea praesertim hora, aut die qua vacat febris. Monet tamen Maiol. lib. 2. cap. 22. num. 1. ne promotus celebret sine coadiutore assistente, qui si febris inualuerit, succurrere possit, & ministeria, si opus fuerit, perficere, arg. cap. Nihil, & ca. illud, 7. quae sit. semper autem in his, & alijs morbis relinquatur arbitrio Episcopi, vt videat quis morbus impediatur ne promotus possit, arg. promotus officia solita exercere, argum. c. 1. & ibi Innoc. & Panorm. in fine, de corpore vitiat. & c. 2. & 3. de cleric. agrot.

Quarto, Qui morbo Gallico, vel alio morbo contagioso laborat, si ita vehemens sit, vt causet vicera, deformitatem notabilem, vel scandalum, vel horrorem, erunt irregulares; Quod si tantum causet internos cruciatus, cum articulo in inflatione, membrorum, ac neruorum contractione, sine vilo extrinsecus vicere, dummodò omnis absit deformitas, non causet irregularitatem, nisi forte ex criminis notorietate proueniat, puta ex torpi libidine, tunc enim isti sicut alij infames irregulares erunt, vnde difficultate admittendi erunt huiusmodi ad ordines.

Quinto, si cui capilli ex capite, vel ex barba in totum excedant, nihil est in iure expressum, quare recurrendum est ad Regulam iuris generalis; Si enim ista contingant ex aliquo facto infamiae, puta ex lasciuia, & libidine, tunc inducunt irregularitatem ob illam infamiam vnde oriuntur, cum infames iure Canonico irregulares sint. Sin verò non proueniant ex aliquo infamia, tunc quidem si haec aliquid notabilem deformitatem inducunt, aut scandalum, aut horrorem, irregularitatem efficiunt propter deformitatem, & scandalum. Quae res arbitrio Episcopi relinquuntur, vt iudicet, quando talis sit deformitas, vt vel promotionem, vel susceptorem ordinum executionem impediatur.

Sexto, Leprosus nullo modo ad ordines assumi debet, nec quidem, vt inter leprosus celebrare possit, sin autem promotus fuerit, non debet coram sanis celebrare, quamuis

si non sit nimia deformitas, posset in occulto priuatim celebrare. Coram leprosis autem, qui habere debent propriam Ecclesiam, & presbiterum, potest publice celebrare, & ministrare eis Sacramenta, nisi forsitan tam grandis lepra foret, vt vel manus, vel labia corrosa essent, aut alia membra impedita haberet, per quae celebrare decenter non posset, ita vt ultra horrorem, & deformitatem, periculum sit maximum effusionis sanguinis. Quae omnia colliguntur ex cap. cum percussio, cap. De rectoribus, & cap. tua nos, & ibi gloss. de cleric. agrot. & gloss. in Summa, 7. quae sit. in verbo, Quod autem viuente. S. Thom. 4. d. 9. art. 4. quae sit. 3. ad 3. & 3. par. quae sit. 82. art. fin. ad 3. Summa Pisanello, in verbo, leprosus §. fin. & in verbo vitiat. corp. §. 3. S. Anton. 3. par. ut. 29. de irreg. cap. 5. Summa Confessorum, lib. 2. tit. 1. quae sit. 43. Summa Asteni par. 1. lib. 4. tit. 1. 3. art. 2. in princip. Angelica, in verbo corpore vitiat. num. 9. & in verbo leprosus, num. 6. Syluest. verbo, corpore vitiat. quae sit. 6. Tabiena, cod. nu. 4. §. Tertio. Alberic. in verbo, leprosus Guiliel. & Vg. in cap. Hinc etenim, distinct. 49. Specul. in tit. de dispensat. §. iuxta, versu. Item percussor. Martin. Ledesmi. 2. 4. quae sit. 26. art. 2. tract. de Irreg. Naua. in Ma. ca. 27. num. 201. vers. Decimotertio. Maiol. lib. 2. de Irreg. cap. 18. num. 1. & 2. Iacob. de Grassi. lib. 4. cap. 27. num. 47. Sebast. Medic. p. 2. tit. 9. quae sit. 32. & Henriquez lib. 1. 4. cap. 8. §. 8. Ex quibus addo, quod si habent beneficium parochiale, & promoti in Sacerdotium talis morbus lepra contingat, non est priuandus beneficio suo, sed interdicens a se illi omnis administratio, si haec duo concurrant, scandalum populi, & plebis abominatio; & dari debet ei coadiutor, assignata ei congrua sustentatione, ca. de rectoribus, de Cleric. agrot. Aut si opportunus videatur, remoueri potest a beneficio & alius eius loco institutus referuata congrua portione leproso ad victum, & vestitum, ex Rosella, & Angelica, cit. in verbo, leprosus, & Maiol. lib. 2. cap. 18. num. 2. & colligitur ex d. cap. tua nos; sin autem beneficium ita tenere sit, quod vtrique non sufficiat, tunc Panorm. in capitul. de rectoribus, numer. 6. de Cleric. agrot. ait, quod prelati iustitiam ex aequitate preferendus est, & ad prouidendum coadiutori compelli debent parochiani, & facit quae habentur in ca. omnis Christianus, & ibi gloss. in verbo, vacuus, de Consecr. distinct. 1. Cessante autem lepra, & ordines suscipere, & susceptos exercere potest.

Septimo, Scabies multa, & iugis, cum sit similis & affinis lepra, quae non sine suspitione luxuriae hominem inuadere solet, quia ex eadem causa plerumque, quae lepra, scilicet ex atra bili origine ducit, vt scribit Hero. Gabuccin. de Comitial. morb. lib. 2. fol. 53. & difficulter excutitur, quia liberum usum manuum impedit, & Sacramenti correctionem, irregularem constituit, ita vt nec promoueri, nec in susceptis ordinibus ministrare permittat, ex Maiolo lib. 2. de Irreg. cap. 18. num. 4. & Henriquez lib. 1. 4. ca. 8. §. 8. quorum opinio vera est, quando nimiam secum deformitatem afferret, alias impedimentum tantum esset, temporaneum, non autem irregularitas. Nec sine maxima causa admittendi erunt tales ad ordines, ex Spec. titu. de dispensa. §. iuxta, versu. Item in veteri, & faciunt Leuit. 21. Deuter. 28. & cap. Hinc etenim, dist. 49. & Greg. lib. 1. Pastor. cap. 11.

Octavo, laborantes paralyti, vel apoplexia irregulares sunt, siue dissoluta sint manus, siue pedes, siue lingua, siue alia quaelibet pars corporis, ex Maiolo, lib. 2. cap. 24. num. 1. & citat S. Thom. 3. part. quae sit. 82. artic. 5. & Tabiena, verbo, corp. vitiat. num. 4. §. Tertio. & Henriquez lib. 1. 4. ca. 8. §. 8. & de Paralyti probatur ex cap. vlt. de Cleric. agrot. De Apoplexia verò probatur, qui a si paralyti irregulares essent, eo quod vnum tantum membrum dissoluit, quanto magis Apoplexia, quae totum corpus, omniaque eius membra ita corripit, vt vel inutilia reddantur, vel mors subsequatur; nimia enim cogitatione, aut somnolentia, vel crapula, vel etiam aliquando ex nimia frigiditate apoplexia procedit. vnde talis nullo modo promoueri debet, nec promotus administrare debet, sicut nec paralyticus; vna enim est vtriusque impedimenti ratio. Hic tamen si post promotionem huiusmodi morbi contingant, dandus est

dus est coadiutor, seruat illi honore; cap. fina. de Cleric. agrot.

11 **Nono**, Morbus caducus, qui aliquando dicitur morbus Comitialis, eo quod hac aegritudine laborantes in agendis Comitibus maxime deregunt; aliquando morbus Herculeus, quod Herculem vexarit; aliquando verò Epilepsia vocatur, quasi membrorum, maxime autem capitis correctio, & contractio, irregularem efficit, ita ut nec promoueri quempiam patiatur, quamuis homo semel tunc hoc malum passus sit, & iam omnino sanus esse videatur & hoc ob periculum in morbum illum incidendi postea, & propter morbi illius horrorem; Qui enim eo laborant, cadendo rugitum emittunt, qui rugitus inde nascitur, quod stipatis venis difficilis est aeris respiratio ex Hieron. Gabuccin. lib. 1. fol. 10 & 16. & seq. & lib. 2. fol. 45. de Comitiali morbo. Spumam etiam per maximam ex ore mittere solent, quia pulmo valde afficitur nimia interni motus vehementia. Sin autem iam promotus in hunc morbum incidit, & per Vertiginem & Synocopen sapienter in terram cadat, omnino abstinere debet à celebratione Missæ, propter periculum, ne in consecratione deficiat. Si raro id contingat, sed spumas euomat, & cum clamore, & confusione vocis, præsumitur dæmoniaco, de quo infra, & privati debet vsu ordinis. Si autem raro, & sine eiectione spumæ, & vocis confusione, & appareat plene liberatus, ad susceptos ordines exercendos restitui poterit, dummodo assistentem ibi Sacerdotem habeat, qui si casus contigerit postceptum Canonem succurrere, & perficere possit. Quæ omnia colliguntur ex cap. *Communiter*, & ibi glossa in verbo *De ijs*, dist. 33. & cap. *In tuis literis*, & cap. *Nuper*, 7. q. 2. & cap. *Cum inter Canonicos*, de elect. & faciat cap. *Illud*, & cap. *Nihil* 7. quæst. 1. Summa Pisanella in verbo *vitiatu corp.* §. *Quid de furiosis*, S. Anton. 7. par. 11. 29. de irreg. cap. 5. in fine. Summa Atefensis, par. 1. lib. 4. tit. 13. artic. 2. quæst. 3. Angelica, verbo, corp. *vitiatu*, num. 7. Syluestro, verbo eod. quæst. 8. Tabiena eod. num. 4. §. Tertio Martin. Ledesm. 2. 4. quæst. 26. art. 2. tract. de irregul. Nau. in Man. cap. 27. num. 203. vers. Decimoquarto. Alberic. & Rosella, in verbo, *vitiatu corp.* Maiol. lib. 2. cap. 16. num. 3. & 4. Alphonsus Vivaldo tract. de irreg. num. 177. & num. 181. & numer. 183. Iacob. de Graff. lib. 4. cap. 27. num. 47. Sebast. Medic. par. 2. tit. 9. quæst. 32. Toletus lib. 1. cap. 25. & Henriquez lib. 14. cap. 8. §. 8. Qui etiam auctores, eadem plane iisdem in locis de furiosis, & amentibus, & lunaticis tradunt, & colligitur ex cap. *Matitum*, & ca. *communiter*, & cap. *Clerici*, & cap. *vsque adeo*, dist. 33. Angelica, cit. num. 8. & Maiol. lib. 2. cap. 15. & Henriquez lib. 14. ca. 8. §. 9. Nimirum, quod istis dari debet coadiutor, quando talis morbus contingit post beneficium, aut ordinem susceptum. Quanto autem tempore debeat expectari ad probandum tales utrum liberati sint, & qualiter, quamuis alibi in iure assignentur triginta dies, ut cap. *Nuper*, 7. quæst. 2. aliquando vero assignetur tempus vnius anni, ut cap. *communiter*, dist. 33. Mensis quidem ut cognoscatur an sit Comitialis, vel dæmoniaco, annus vero, an sit perfecte liberatus, communis tamē DD. quos resulimus opinio est, tempus probationis arbitrarium esse, pensatis conditionibus morbi, & personæ, & dignitatis, sēperque Episcopos iudicium Medicorum in hac re sequi & inquirere debet. Addunt etiam præfati DD. maxime Ledesm. Nau. Henriquez. Vivaldo nu. 86. Iacobus de Graff. & Sebast. Medices, solum Papam in irregularitatibus huius capitis dispensare, argumen. capitul. At. si Clerici, §. 1. de iudic. immo nec in illis sine maxima, & urgenti causa dispensat.

13 **Decimo**, Omnis morbus apparatus & incurabilis vel phthisis, pestis seu pestilentia irregularem ita facit, ut nec promoueri possit, nec in susceptis ministrare, qui ea laborat, maxime cum periculum sit, ne habitu, aut fetore alios inficiat, arg. cap. *Ex parte*, de Cleric. agrot. Specul. in c. *Si forte* num. 5. de elect. lib. 6. Maiol. lib. 2. ca. 20. & Henriquez lib. 14. cap. 8. §. 8. Sic etiam tussis, quæ non tutam Sacramenti suspensionem reddit, irregularem efficit, illa durante. Quibus omnibus addo, quod quandoquocumque infirmitas cessat, siue naturaliter, siue miraculose, cessat etiā irre-

gularitas; Quod etiam dico de cessatione defectus membri alicuius, qui prius fecerat irregularem, arg. cap. *per. cum*, cessante de appellat. & tradit Maiol. lib. 2. c. 13. num. 4. & lib. 5. cap. 51. num. 15.

14 **Vndecimo**, Dæmoniaco, & energumeno etiam qui semel hoc genus vexationis passus est, id est, ex demone agitatione in terram alliditur, irregularis omnino est, & perpetuo a susceptione ordinum, & executione susceptorum excluditur, cap. *Maritum*, c. *communiter*, & cap. *Clerici*, dist. 33. Glossa. & Archi. ibi. Alberic. in verbo, *vitiatu corp.* & Pisanella, verbo eod. §. *Quid de dæmoniaco*. Summa Confess. lib. 2. tit. 1. quæst. 45. Sebast. Medic. par. 2. tit. 9. quæst. 32. Toletus lib. 1. cap. 25. S. Anton. 3. par. tit. 29. de irreg. 5. in fine Summa Atefensis, par. 1. lib. 4. tit. 13. art. 2. quæst. 2. Angelica, in verbo *corpore vitiatu*, num. 8. Syluestro, quæst. 8. Tabiena, eod. num. 4. §. Tertio Martin. Ledesm. 2. 4. quæst. 26. art. 2. tract. de Irreg. Nau. in Man. cap. 27. num. 203. vers. Decimoquarto. Henriquez lib. 14. ca. 8. §. 8. Maiol. lib. 2. cap. 17. num. 2. & Alphonsus Vivaldo tract. de Irreg. num. 184. Iacob. de Graff. cit. num. 47. Qui vero post promotionem energumeno factus est, si perfecte liberatus sit, poterit Episcopus dispensare ut ministret in susceptione, ceterum a susceptione altioris ordinis prohibetur d. c. Clerici. Qui autem non est energumeno, sed se esse simulat, promoueri non poterit, pei inde ac si verè dæmoniaco esset, ut iussit Sexta Synodus Generalis Constantinop. Can. 60. & docent Simon Maiol. lib. 2. ca. 17. in fine. & Alphonsus Vivaldo tract. de Irreg. num. 187.

14 **Quod** si dicas in d. c. *Communiter*, dist. 33. Energumeno qui post annum conualuere permittitur ordinari, & in susceptis ministrare vnde sequi videtur irregularitatem hanc non esse perpetuam? *Respondeo* cum Maiolo, lib. 2. cap. 17. num. 4. textum illum loqui de eo, qui post promotionem per annum steterit sine vlla vexatione, vnde permittetur in susceptis ministrare, quandoquidem iudicabatur dignissimus, & perfecte liberatus. Quamuis etiam dici possit intelligi de eo, qui videbatur energumeno, sed tamen verè non erat. Ceterum, quoad tempus expectationis, dicendum est ut paulo ante diximus §. *Nono*. Addit autem Maiol. lib. 2. capit. 17. numer. 4. irregularitatem hanc ad solos sacros ordines pertinere; Nam ad minores facile poterit promoueri ille, qui ex iudicio peccatorum physicorum, & Episcopi, liberatus a demone iudicatur, & idē docent Archid. & Lau. in d. cap. *Clerici*, & ibi glossa, dist. 33. propter illa verba *Sacri regiminis*. Maleficius autem in solis gentilibus, licet inhabilis sit ad matrimonium, non tamen ineptus est ad ordines, cum ob eam causam castro sit, vt tradunt Maiol. lib. 2. c. 17. num. 6. & Henriquez lib. 14. c. 8. §. 8. in annot. litera F.

15 **Duodecimo**, Qui vinum bibere, aut retinere non possunt quin illud euomant, non tam irregulares sunt, quam iure naturali impediti, quo minus ad Sacerdotium promoueri possint propter periculum, cum Sacerdos communiter debeat. Et quamuis nihil in iure de istis expressum sit, hoc tamen communiter tradunt DD. vt Glossa in cap. *109 Apostolis*, in verbo, *Nec esse*, 2. q. 7. Pisanella in verbo, *vitiatu corpore*, §. *Quid de dæmoniaco*, & in verbo, *ordinandus*, §. 18. Alberic. in verbo, *ordinandus* vers. 18. S. Anton. 3. par. tit. 29. de Irreg. cap. 5. Syluestro, verbo *corpore vitiatu*, nu. 7. Tabiena, verbo eod. nu. 4. §. Tertio, in fine. Martin. Ledesm. 2. 4. quæst. 26. art. 2. tract. de irreg. Nau. in Man. cap. 27. num. 204. vers. Decimo octauo. Maiol. lib. 2. capit. 25. & 26. Iacob. de Graff. lib. 4. cap. 27. nu. 51. Sebast. Medic. par. 2. tit. 9. quæst. 32. Toletus lib. 1. cap. 25. Nec in hoc dispensari potest auctoritate humana, si sequamur communem Theologorum sententiam asserentium non posse Papam dispensare, vt sacrificium Missæ sola panis, & non vini consecratione peragatur; Dixi ad Sacerdotium, Quia recte promoueri possunt ad ordines Minores, ad Subdiaconatum, & Diaconatum, cum isti communione sub specie panis tantum, & non vini accipiant, & ita docet Nau. vbi supra. Et idem dicendum de ceteris qui vomunt patiuntur; Interim enim dum taliter laborant, iure naturali impediti sunt, non autem iure Canonico irregulares sunt, vt pluribus tradit Maiol. lib. 2. cap. 26.